

Sag anlagt den 24. september 2008 — El Fatmi mod Rådet

(Sag T-409/08)

(2008/C 301/90)

*Processprog: nederlandsk***Parter***Sagsøger:* Nouriddin El Fatmi (Vugt, Nederlandene) (ved avocat G. Pulles)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

— Det fastslås, at forordning (EF) 2580/2001 er uanvendelig, og/eller Rådets afgørelse 2008/583/EF af 15. juli 2008 annulleres, for så vidt som de heri omhandlede foranstaltninger finder anvendelse på sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten fastslår, at forordning (EF) nr. 2580/2001 ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren, og at afgørelse 2008/583/EF ⁽²⁾, annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Rådet har handlet i strid med kravene i artikel 5 EF. Sagsøgeren mener ikke, at Rådet havde kompetence, eftersom der ikke foreligger nogen forbindelse til et tredjeland eller til fællesmarkedet.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at artikel 60 EF, 301 EF og 308 EF ikke giver kompetence til at udstede den omtvistede forordning.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at Rådet har handlet i strid med artikel 1, stk. 4, i den fælles holdning 2001/931 af 27. december 2001 ⁽³⁾ og tilsidesat væsentlige formforskrifter og fællesskabsretlige principper, herunder begrundelsespligten. Sagsøgeren er af den opfattelse, at de nationale beslutninger, som Rådet har lagt til grund, dels ikke er truffet af en kompetent myndighed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 4, i den fælles holdning 2001/931, dels er disse beslutninger blevet annulleret af den nationale ret under et søgsmål.

For det fjerde gør sagsøgeren gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, og navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til effektiv domstolsprøvelse og ejendomsretten.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 70).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2008/583/EF af 15.7.2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/868/EF (EUT L 188, s. 21).

⁽³⁾ Rådet fælles holdning af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344, s. 93).

Sag anlagt den 30. september 2008 — Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület mod Kommissionen

(Sag T-411/08)

(2008/C 301/91)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Budapest, Ungarn) (ved lawyers Z. Hegymegi-Barakonyi og P. Vörös)*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

— Beslutningens artikel 3 og artikel 4, stk. 2, annulleres for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og artikel 4, stk. 3, annulleres for så vidt som den referer til artikel 3.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC), hvori det fastslås, at EØS-CISAC-medlemmerne ⁽¹⁾ anvendte en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at koordinere de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, de hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab.